

РЕШЕНИЕ

№ 8696

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Николинка Бузова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3486** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Национално толоуправление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез юрк. К., против Решение № 827/16.02.2024 г., постановено по АНД № 20231110212114 по описа за 2023 г. на СРС, НО, 94-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № ВГ21032023/4000/Р8-238/15.08.2023 г., издадено от касатора, с което на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата за нарушение на 179, ал. 3а от ЗДвП. на С. Л. Е., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800,00 /хиляда и осемстотин/ лева.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на съдебното решение. Касаторът намира за неправилен и некореспондиращ със събраните доказателства по делото изводът, че при издаване на обжалваните АУАН и НП са допуснати процесуални нарушения, тъй като в тях е посочена както санкционната норма на чл.179, ал.3а от ЗДвП, така и неизпълненото задължение за заплащане на дължимата толо такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП). По отношение на дължимата пътна такса, то тя е регламентирана в нормативен акт – Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа. Счита и че

нарушението е описано достатъчно ясно в НП и не е нарушено правото на защита на наказаното лице. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди издаденото наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът - Директора на Национално толоуправление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), се представлява от юр. Д., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът – С. Л. Е., редовно призован, не се явява и не изпраща представител. По делото е приложен писмен отговор на касационната жалба, в който се взема становище по същество и се претендира присъждане на разноски.

Прокурор Д. от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, I касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 21.03.2023 г. в 12:21 часа в направление излизане от територията на Република България на граничен контролно - пропускателен пункт О. - ферибот пристигнало ППС с рег. [рег.номер на МПС], на което е извършена проверка. Установено било, че на 07.03.2023 г. в 14:54 ч. на Горни Б., област С. - град, по път А - 2, км. 6+804, посока нарастващ километър, който попада в обхвата на платената пътна мрежа, от устройство с № 20141, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, било засечено движението на влекач с рег. [рег.номер на МПС], марка „М.“, модел „Актрос 1841 ЛС“, с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона и с 4 оси, като за посоченото ППС не била заплатена дължимата пътна такса съгласно чл. 10, ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата. Влекачът се управлявал от жалбоподателя С. Л. Е. За нарушението на тази разпоредба бил генериран запис /доклад/ от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП. с номер на нарушението. Установено било, че за посочения товарен автомобил не била издадена валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването.

След като Е. не заплатил компенсаторна такса в размер на 750 лева, на 21.03.2023 г. в присъствието на един свидетел е съставен АУАН № ВГ21032023/4000/Р8-238/21.03.2023 г., за нарушение на чл. 179 ал. 3а ЗДвП, извършено на 07.03.2023 г. Актът бил предявен на Е., който го подписал без възражения. Със съставяне на АУАН водачът на ППС бил уведомен и за възможността в 14 - дневен срок да заплати компенсаторна такса в размер на 750,00 лева, в който случай няма да бъде издадено наказателно постановление.

В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН срещу АУАН били депозираны възражения от дружеството - собственик на пътното превозно средство, които били разгледани, като на 15.08.2023 г. Директора на Национално тол управление към Агенция "Пътна инфраструктура" издал обжалваното Наказателно постановление № BG21032023/4000/P8-238/15.08.2023 г., с което на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП. за нарушение на 179, ал. 3а от ЗДвП. на С. Л. Е. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800,00 лева.

СРС е счел, че в производството по установяване на нарушението са допуснати съществени процесуални нарушения, и нарушения на материалния закон, които са основание за уважаване на жалбата, с която бил сезиран за отмяна на издаденото НП. Съдът е приел, че в АУАН и НП не е ясно посочено мястото на извършване на нарушението. Съдът е констатирал, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя, като сочената за нарушена разпоредба на чл. 179, ал. 3а ЗДвП. е санкционна по своя характер, но не съдържа правило за поведение, което може да бъде нарушено от водача. Приел е, че нарушената материалноправна норма е задължителен реквизит от съдържанието на АУАН и НП, както и че описанието на нарушението не съответства на фактическия състав на нарушението по чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, санкционирано с нормата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Според въззивния съд непосочването на нарушената разпоредба в АУАН и НП представлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като ограничава правото на защита на жалбоподателя и възможността му да разбере срещу какво конкретно административно обвинение следва да се защитава. Отделно от това въззивният съд развива мотиви за нарушение на принципа на пропорционалност.

По тези подробно мотивирани съображения, СРС е отменил атакуваното НП.

Решението е правилно.

Видно е, че от страна на СРС е извършен цялостен анализ на представените доказателства и правилно е приел, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при съставянето на АУАН и при издаването на наказателното постановление.

Правилно е посочено, че в случая е посочена само санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, но не и нормата, която е нарушена от страна на водача.

Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП., водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

Посочените в АУАН и НП норми от Закона за пътищата, предвиждащи общи задължения за заплащане на тол такси, не представляват конкретно правило за поведение, което е нарушено от водача.

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП., е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП., преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал.

1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

Задължителен реквизит от съдържанието както на АУАН, така и на НП е нарушената материалноправна норма. Изискването на закона същата да бъде посочена има за цел да определи от една страна единството между нарушеното правило за поведение и твърдяното административно нарушение и от друга страна да обезпечи извършването на контрол за законосъобразност. Липсата на посочена норма, която е нарушена, представлява съществено нарушение, тъй като нарушава правото на защита на санкционирания субект, поради което е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Правилен е изводът относно приложение на чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на процесното ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл.10б, ал.7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази връзка, които настоящата касационна инстанция не намира за нужно да преповтаря.

С оглед на изложеното решението, като постановено при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон, следва да се остави в сила.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноси на ответника по касация и същата следва да бъде уважена в претендирания размер, съобразно представения договор за правна защита и съдействие, а именно в размер на 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение за касационното производство.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 827/16.02.2024 г., постановено по АНД № 20231110212114 по описа за 2023 г. на СРС, НО, 94-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" да заплати на С. Л. Е., ЕГН [ЕГН], разноси в производството пред настоящата инстанция в размер на 500 (петстотин) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

